

तस्य महाननुभाव उपवर्णितः । स हि सर्वेषां ज्योति-
गणानां यज्ञनक्षत्रादीनां अग्निमेषेणाव्यक्तं हवा
भगवता कासेन भ्राम्यमाणानां स्थाणुरिवावष्टम्भ
दैवरेण विहितः शब्दवभाषते । यथा मेधी-
स्तम्भ आक्रमणपथः संयोजितास्त्रिभिः स्वनैर्यथा
स्थानं मण्डलानि चरन्ति । एवं भगवता यहादय
एतच्चिदन्तर्बहिर्गणैः कालचक्र आयोजिता भुवनेश-
लम्बा वायुनोदीर्यमाणा आकल्पान् परितः क्रामन्ति ।
नभसि यथा मेघाः श्येनादयो वायुवशाः कर्मसारथयः
परिवर्तन्ते । एवं ज्योतिर्गणाः प्रकृतिपुरुषसंयोगात्-
गृहीताः कर्मनिर्मितगतयोभुवि न प्रतन्ति । केचिदेतत्
ज्योतिरनीकं विगुमारसंस्थानेन भगवतो वासुदेवस्य
योगधारणायामनुवर्णयन्ति । यस्य पुच्छापोऽवाक्शिरसः
गुण्डलीभूतदेहस्य भुव उपकल्पितः” ५, २१, १ स्तो० अ० ।

सि० शि० सर्वनक्षत्राद्याधारौ द्वौ भुवौ अङ्गीकृतौ यथा
“निरक्षदेशे क्षितिमण्डलोपगौ भुवौ नरः पश्यति दक्षिणे-
तरो । तदाश्रितं खे जलमन्त्रवत् तथा भ्रमद्भ्रमं निज-
मस्तकोपरि । उदग्दिशं याति यथा नरस्तथा तथा साक्ष-
तमृक्षमण्डलम् । उदग्भुवं पश्यति चोन्नतं क्षितिसदन्तरे
योजनजाः पलांशकाः । योजनसंख्या भांशेषु णिता स्वपरि-
धिक्ता भवन्त्यंशाः । भूमौ कक्षायां वा भागेभ्यो योज-
नानि च व्यक्तम्” शि० । “उदग्दिशं याति यथा यथा नर
इत्यनेनापसारयोजनैरनुपातः सूचितः । यदि भूपरिधि-
योजनैश्चक्रांशा लभ्यन्ते तदापसारयोजनैः किमिति ।
फलमक्षांशाः । यदि चक्रांशमितपरिधिना भूपरिधिर्ल-
भ्यते तदाक्षांशैः किमिति फलं निरक्षदेशस्वदेश-
योरनुरयोजनानि स्युः शेषं स्पष्टम् । एवं निरक्ष-
देशात् क्षितिचतुर्थ्यां किञ्च मेरुः । तत्र नवतिः ६०
पलांशाः” प्रमि० । “सौम्यं भुवं मेरुगताः खमध्ये
यास्यं च दैत्या निजमस्तकोध्वे । सव्यापसव्यं भ्रम-
द्वचक्रं त्रिलोकयन्ति क्षितिजप्रसक्तम्” शि० ।

श्रीतृप्तिक उत्पत्त्या भावेन अविद्युक्तः ठक् । १। नित्यसंबन्धे
शब्दाद्योः सम्बन्धस्य नित्याविद्युक्तत्वात् श्रीतृप्तिकत्वम्
जै० सू० भाष्ययोर्दर्शितं यथा
“श्रीतृप्तिकस्तु शब्दस्यार्थेन सम्बन्धस्तस्य ज्ञानसुपदेशोऽ-
व्यतिरेकशायोऽनुपलब्धे तत् प्रमाणं वादरायणस्यानपेक्ष-
त्वात्” । सू०
“श्रीतृप्तिक” इति नित्यं ग्रामः, उत्पत्तिर्हि भाव

उच्यते लक्षणया । अविद्युक्तः शब्दाद्योर्भावः सम्बन्धः
नोत्पन्नयोः पश्चात् सम्बन्धः, श्रीतृप्तिकः शब्दस्यार्थेन
सम्बन्धः, तस्य अग्निहोत्रादिलक्षणस्य धर्मस्य प्रत्य-
क्षादिभिरनवगतस्य ज्ञानं निमित्तम् । कथं ? उपदेशो
हि भवति, “उपदेशः” इति विशिष्टस्य उच्चारणम् ।
अव्यतिरेकस्य ज्ञानस्य, न, हि तदुत्पन्नं ज्ञानं विप-
र्येति । यच्च नाम ज्ञानं न तत् शक्यते वक्तुं ‘न एत-
देवम्” इति, यथा विज्ञायते, न तथा भवति, यथैतन्न
विज्ञायते, तथैतदिति, अन्यदस्य हृदये, अन्यद्वाचि स्थात्,
एवं वदतो विरुद्धमिदं गम्यते, अस्ति नास्ति वेति । तस्मा-
त् तत् प्रमाणमनपेक्षत्वात् । न ह्येवं सति प्रत्ययान्तरम-
पेक्षितव्यं, पुरुषान्तरं वापि, अयं प्रत्ययोद्देशौ । वाद-
रायणस्य हृषं वादरायणस्येदं मतं कीर्त्यते वादरायणं
पूजयितुं, नात्मीयं मतं पर्युदसितम् ।

उत्पत्तिर्भावः । स्वकाष्ठः तत्र भवः ठक् । २ स्तभावे
स्वभावस्य यावद्ब्रह्मभावित्वात् तथात्वम् । “मातृरनुपहा-
दौत्पत्तिकेनैव संज्ञनबलोपेताः पित्रा विभक्ताः” भा०
ग० ५, २, २१, तद्विशयस्य हर्म्यस्या श्रीतृप्तिकमनीयया
भाग० ६, ५, १० ।

श्रीतृप्तात् लि० उत्पत्तात् तज्ज्ञापकशक्तस्य व्याख्यानोपपन्नः
तत्रभवो वा जगद्यना० अण् । १ उत्पत्तात्वेदकपन्न-
व्याख्याने यन्त्रे २ तत्रभवे च ।

श्रीतृप्तातिक लि० उत्पत्तात् दैवारिष्टे भवः ठक् । दैवारिष्टभवे-
“श्रीतृप्तातिकं मेघ इवाश्लवर्षम्” रघुः । “श्रीतृप्तातिकं
तदिह देव । विचिन्तनीयम्” उद्भटः । “श्रीतृप्तातिके
महाघोरे तथा दुःस्वप्नदर्शने” वटुकस्तवः उत्पत्ताय
प्रभवति ठक् । उत्पत्तात्सम्पादनसमर्थे ‘प्रयाते ह ततः-
स्तान्दे वभूवौत्पत्तिकं महत्” भा० व० २१० अ० ।

श्रीतृप्ताद् लि० उत्पत्ताद् तदावेदकपन्नं वा नेत्यर्थात् वा
तत्रभवो वा जगद्यना० अण् । १ भावानासुत्पत्तात्वेत्तरि
२ तदावेदकपन्नाध्येतरि ३ तत्रभवे च ।

श्रीतृप्पुट लि० उत्पत्तेन निर्दिष्टादि सङ्कला० चतुरर्थ्याम् अण् ।
उत्पत्तेन उन्मुद्ग्रेण निर्दिष्टे २ तत्रविक्रिष्टदेशादौ च ।

श्रीतृप्पुटिक लि० उत्पत्तेन हरति उत्पत्ता० ठक् । उत्-
पत्तेन हारके । [वनसंस्कारान्नितेन हारके ।

श्रीतृप्पुतिक लि० उत्पत्तेन हरति उत्पत्ता० ठक् । उत्प-
श्रीतृप् लि० उत्पत्ते भवः अण् । प्रसवभवे स्त्रियां ङीप् ।
श्रीतृप्पिक लि० उत्पत्तेन हरति ठक् । क्रोडन हारके ।